

ලක්දිව සිංහල ස්ථාන නාම භාවිතය අත්‍යවශ්‍යයි!

(මෙහි 1 වන කොටස ගිය කලාපයේ පළවිය)

සිංහල ස්ථාන නාමයන් භාවිත කළ යුත්තේ ඇයි ?

සිංහල ස්ථාන නාම භාවිතයේ වැදගත්කම වූ කලී බොරු දෙමළ නිජබිම් සංකල්පයක් මවා, ඒ තුළින් අපේ කුඩා දිවයින කැබලිවලට කඩා දෙමළ රාජ්‍යයක් ගොඩ නැගීමේ ඊළඹ වාදී උත්සාහය පරාජය කර, අප දේශයේ ඒකීය භාවය සුරැකීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය මූලාධාරයක් වීම පමණක් නොවේ. සිංහල බෞද්ධ උරුමයන් වනසා දැමීමේ කුට දෙමළ උපක්‍රමයන් අනෙක්සේ දැමීමේ ප්‍රබල අංගයක් වශයෙන්ද සිරිලක පුරා සිංහල ස්ථාන නාමයන් දිගටම භාවිතා කිරීම අවශ්‍යම දෙයක් වන්නේය. එසේ කිරීමෙන් උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ නිජබිමක් නොවන බැව් ඉන් සනාථ වන අතර, ලොව පුරා වෙසෙන දෙමළ අයට එවැනි නිජබිමක් තමන්ට ශ්‍රීලංකාවේ තිබෙන බව කියමින් ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව රටවත්තට හැකිවන්නේද නැත.

දකුණු ඉන්දියාවෙන් ශ්‍රීලංකාවට පැමිණි සතුරු ආක්‍රමණිකයන් විසින් වරින් වර කරන ලද මහත් විනාශයන් කෙසේ වෙතත් වසර දෙදහස් තුන් සියකට අධික කාලයක සිට අප දිවයින බැබළ වූ දහස් සංඛ්‍යාත බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන උතුරෙහි ද නැගෙනහිරෙහිද එකසේ පැවතුණි. වරින්වර සිදුවූ වෙරළ පාණ්ඩ්‍යය යනුවෙන් ඉතිහාසයේ හැඳින්වෙන දෙමළ අක්‍රමණිකයන් විසින් විනාශකර දමන ලද දහස් ගණන් බෞද්ධ සිද්ධස්ථානයන්ගේ නටබුන් තවමත් එමටය. පුරාවිද්‍යාත්මක හා ඓතිහාසික වටිනාකමින් යුක්තවූ ද, සිංහල බෞද්ධ උරුමයට සාක්ෂි දරන්නාවූ ද මෙම ඉපැරණි සිද්ධස්ථාන හා නටබුන් තවමත් දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන් විසින් විනාශකරනු ලබමින් පවතී.

නාගදීපය එදා සමස්ථ යාපා පටුන ම ද?

යාපාපටුන නොහොත් නාගදීපය සහ තවත් කුඩා ප්‍රමාණයේ දූපත් රැසකින් වටවූ වර්තමාන යාපන අර්ධද්වීපය ආදී කාලීන ලක්දිව ඉතාම වැදගත් සිංහල බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයක් වූවා නිසැකය. එදා යාපාපටුන අනුරාධපුරය වැනි පූජනීය මධ්‍යස්ථානයක් බවට පුරාවිද්‍යා කරුණු එමටය.

කිතුට්ටියින් 523 වසරකට පෙර තෙවරක්ම ලක්දිවට පැමිණි ගෞතම බුදුරජාණන්වහන්සේගේ දෙවැනි ලංකා ගමනය සිදුවූයේ නාගදීපයට බැව් සඳහන් වේ. චූලෝදර (කුඩාබණ්ඩා) සහ මහෝදර (මහ බණ්ඩා) යන නාග ගෝත්‍රික කුමරුවන් දෙදෙනා දබරවී සටනට එළඹීම නැවැත්වීම පිණිස බුදුන්-වහන්සේගේ මෙකී පැමිණීම සිදුවූ බව ද ප්‍රකටය. එම වැඩමවීම කෙරෙහිද අන්තේ අද දෙමළ ජනයා තහනම්වී නමින් හැඳින්වෙන කුඩා නාගදීප දූපතට නොව එම නාගගෝත්‍රික රාජධානියට නැත්නම් රජ මාළිගයට හෝ එම අංගනයට බව සැලකීම වඩා සුදුසුය. එකල එම දූපත ජන සුන්‍ය දිවයිනක් වන්නටද ඇති බැවින් උන්වහන්සේ එම දූපතට දිවාචාරණය සඳහා හෝ වඩින්නට ඇතැයි සිතිය හැක.

ඒ කෙසේ වුවද ඉන් සිය වස් ගණනක් ගතවී ලක්දිව බුදුසසුන පිහිටුවීමෙන් පසු ශ්‍රීමහාබෝධී ශාඛාව ශ්‍රීලංකාවට ගෙන එමද එමද තවත් වසර ගණනකට පසුව ශ්‍රී දළදා වහන්සේ උතුරු දිග නැවතොටින් (දඹ කොල පටුනින්) ලක්දිවට ගෙන එමෙන් අනතුරුවද කලින් කල ඒ පරිසරයේ සිය දහස් ගණන් බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන ඉදිවූ බැව් ඒ ප්‍රදේශය පුරා ඇති නටබුන් රාශියෙන් පෙනී යයි. එසේම යාපනය වටා ඇති කුඩා දූපත් වල ද ඉපැරණි බෞද්ධ නටබුන් සොයාගෙන ඇත.

මෙම ස්ථානයන් හැඳින්වූ පැරණි සිංහල නාමයන් දෙමළට හරවා දෙමළ ඊළාමයක් ගොඩ නැගීමේ අරමුණින් මිනීමරු ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවෙන් එය ජයගැනීමට දෙමළන් විලිකන මෙවැනි යුගයක රටේ ඒකීය භාවයට හා සිංහලයාගේ බෞද්ධ සංස්කෘතික පරිසරයට ඇති හිමිකම් විනාශකර දැමීමට කෙරෙන දෙමළ ජාතිවාදයෙන් සිය මවුබිම මුදාගැනීම සිංහලයින්ට දැන් පැවරී ඇති කාර්යභාරයකි. එය කිසිසේත් පැහැර නොහැරිය යුතු ය. සිංහල ස්ථාන නාම යළි තහවුරු කළහැකිකේ ඒවා නිතර භාවිතා කිරීමෙන් පමණි.

පුරාවිද්‍යා කැණීම්

යට කියන ලද යාපා පටුනේ වැදගත් තත්වය පසු කාලවලදී යාපනයට පමණක් සීමාවන තැනට කලින් කල සිදු වූ හින්දු දෙමළ ආක්‍රමණිකයන් ක්‍රියාකරන්නට ඇති බව නිසැකය.

යාපා පටුන පුරා බෞද්ධ නගරාවශේෂ ඇති බැවින් එම අර්ධද්වීපයේ කැණීම් ඇරඹීම පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව විසින් වන වහා කළ යුතු දෙයකි. ත්‍රිකාණ්‍ය සමයේ කෙරුණු පුරාවිද්‍යා කැණීම් ස්වල්පයක් සහ මෑත භාගයේ වාර්ල්ස් ගොඩ කුඹුරේ විද්වතුන් සමයේ කළ කැණීම් හැරුණු විට ලංකා රජය මේ ගැන උනන්දුවක් නොදැක්වීමේ අනිසි විපාක අපි අද විඳිමු. කාලිංග මාස, වෝල ආක්‍රමණයෙන් දහස් ගණන් සිද්ධස්ථාන විනාශ කළාට පසු ඉතිරිව තිබූ බෞද්ධ නටබුන් වර්තමානයේ දෙමළ කොටි ත්‍රස්තවාදීන් විසින් නසනු ලැබ ඇත. විහාරාරාම තිබුණු ඇතැම් නටබුන් මත අද හින්දු කෝවිල් ඉදිකර තිබේ.

අමතක කළ නොහැකි කරුණක්

මෙතැන්හිදී වෙසෙසින් සිහිපත් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් ඇත. දන්ත ධාතූන් වහන්සේ ශ්‍රීලංකාවට වැඩම කරවූ දන්ත කුමරු සහ හේමමාලා කුමරිය ගමන් ගත් බැව් සඳහන් වන දඹකොළ පටුන (වත්මන් කන්කසන්තුරය) සිට යාපන නගරය දක්වා වූ මග දෙපස බෞද්ධ පූජනීය ස්ථාන වලින් ගහණ වූ බව ප්‍රකටය. දඹකොළපටුන නැවතොට සිට වූලපුර, ගොතමඵලත්ත, වන්දන, කදුරුගොඩ, සංඝාරාම, උඩුවිල, පරණ නාගවිහාරය වැනි ඉපැරණි ගම් ඉන් සමහරකි. ඇතැම් විට ඊට පෙරද සංඝමිත්තා මෙහෙණිය සිරිමා බෝ සම්ප්‍රේෂ වැඩම කළේ එමගින් විය යුතුයයිද අනුමාන කරති.

යාපනයේ බෞද්ධ ස්ථාන සිතියම

මෙහි පසෙක සඳහන් කරන ලද වෙබ් අඩවියට පිවිසි විගසින් එහි සිංහල ස්ථාන නාම ලැයිස්තුවට ඉහළින් දක්වා ඇති කෙටි හැඳින්වීම අනුව එක් එක් අතුරුජාල පිටු විවෘත කරත්ම උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙකෙහි පවත්නා හා පැවති අප්‍රමාණ බෞද්ධ සිද්ධස්ථානයන් හඳුනාගත හැකි වේ. හඳුනාගැනීමේ පහසුව තකා එහි සඳහන් කර ඇති යාපනයේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන යනුවෙන් දක්වා ඇති සිතියමේ නිල්පාට අකුරින් (දැනට ඇත්තේ ඉංග්‍රීසි අක්ෂරයෙන් පමණි) උතුරුකරයේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථානයන් පෙන්වා තිබේ.

යාපාපටුනේ බෞද්ධ නටබුන් අතුරෙන් කදුරුගොඩ විහාරයේ තවමත් ඉතිරිව ඇති නටබුන් වූ දාගැබ් සංඛ්‍යාව (60) ඉටුකි. පිරිනිවන් පෑ රහතුන් වහන්සේලාගේ හස්මාවශේෂ හෝ ශාරීරික ධාතු ඒවායේ තැන්පත් වන්නට ඇත යනු ජනප්‍රවාදයයි. එහි දක්නට ලැබෙන වටදාගෙයක වත්මන් ඡායාරූපයක් ද මෙහි පසෙක පළවේ. කදුරුගොඩ යන්න මෑත කාලයේ දෙමළට හරවා 'කන්කරෝගඩ්' යනුවෙන් ව්‍යවහාර කෙරේ. මෙම පේති භාසික සිද්ධස්ථානයේ නටබුන් දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන්ට විනාශ කරගත නොහැකිව තවමත් පැවතීම ම විෂමයජනකය.

දෙමළ ඊළාම් වාදය පරාජය කරමු

මෙහි දකුණු පස සඳහන් කර ඇති අන්තර්ජාල වෙබ් අඩවියට පිවිසෙන්නැයි සියළුම සිංහල දේශප්‍රේමීන්ගෙන් අපි ඉල්ලා සිටිමු. එසේම එහි දැක්වෙන සිංහල ස්ථාන හා ග්‍රාම නාම හැමදා හැම තැන්හිදීම භාවිතාකරන මෙන් ද ඉල්ලමු.

එමෙන්ම ශ්‍රීලංකාවේ රාජ්‍යපාලකයින්, රාජ්‍ය සේවා වහින නියුක්තවුවන්, රාජ්‍ය සහ රාජ්‍ය නොවන ආයතන, ප්‍රාදේශීය පාලන ක්‍ෂේත්‍ර, පත්‍රකලාවේදීන්, වාර්තාකරුවන්, ලේඛකයින්, සාහිත්‍යධරයින්, පාඨශාලා ශිෂ්‍ය හා ශිෂ්‍යකයින්, ඉවන්විදුලි හා රූපවාහිනී නිවේදකයින්, මේ ආදී ශ්‍රීලංකා ජනසන් නිවේදන ක්‍ෂේත්‍රයට හසුවන සෑම තරාතිරමකම ජාතිමාමක සියළු දෙනාගෙන්ම මෙම වැදගත් අවශ්‍යතාව නොපිරිහෙලා ඉටුවනු ඇතැයි අපගේ ඒකායන අපේක්ෂාවයි.

මේ අනුව දෙමළ ඊළාම් සංකල්පය මත උපන්, අප රටට විනාකරන සියළු සතුරු ව්‍යසන පරාජය කරමු. දෙමළකරණයට ලක්වී ඇති දිවයිනේ සමස්ථ සිංහල නාමයන් හඳුනාගෙන ඒවාට මුලින් තිබූ සිංහල නාමයන්ම භාවිතාකිරීම අදම අරඹමු. එසේ කිරීම කිසි ලෙසකින් ජාතිවාදයක් නොවේ.

තවද දෙමළ ජනතාවට සිය දෙමළ භාෂාමය ස්වරයෙන් උච්චාරණය කළ හැකි පරිද්දෙන්ම ඉදිරියටද ඒ ඒ ස්ථාන නාමයන් ගබ්දකිරීමට හෝ ලිවීමට හෝ මෙයින් කිසිදු බාධාවක් නොවන බව ද සැලකිය යුතුය. සිංහලයින් ඇත අතීතයේ සිටම සෙසු ජාතීන්ගේ සංස්කෘතිය, බස, ජීවන රටා, ඇදහිලි හා වත්පිළිවෙත් සමතනහිලා ගරු කළ

1 වෙනි පිටුවෙන් තෙලේ බලේ

සෞඛ්‍යය ආදිය සඳහා යෙදවිණ. නමුත් පසුකාල වලදී නයිජීරියාවට හමුදා පාලන වලටද යටත් වීමට සිදුවිය. ක්‍රමයෙන් දූෂණය ඉහළට යන්නට වූ අතර එම තෙලේ බලයෙන් පාලකයන් තරවීම ඇරඹිණ. විශාල ධන සම්භාර රටේ පාලකයන්ගේ ස්වීස් බැංකු ගිණුම් වලට ඇදුණු අතර ජනතාව එන්න එන්නම දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන්නට වූහ. අද එහි ඇති නැති පරතරය ඉතා විශාලය. අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍ය සේවය අන්තයට ම පිරිහී ඇත. සොර-කම්, තක්කඩිකම්, දූෂණය, වංචාව ඉහ වහා ගිය රටක් වශයෙන් නයිජීරියාව අද අති ප්‍රසිද්ධය. තෙලේ බලේ තරක අතට ගිය විට වන දේ මෙයයි.

වාචේස් (CHAVEZ) සහ වෙනිසියුලාව

වෙනිසියුලාව දකුණු ඇමරිකාවේ බණිස් සම්පත් බහුල ම රටයි. එම රට කාලයක් එක්සත් ජනපද ආධිපත්‍යයට යටත්ව ඇමරිකාවට ගැනිකම් කළ එකාධිපතියන්ගේ පාලනයන් යටතේ දිගින් දිගටම පැවතිණ. එහි තෙලේ සම්පත් ඇමරිකානු සමාගම් විසින් හසුරුවනු ලැබිණ. වසර 500 කට පමණ පෙර ස්පාඤ්ඤකාරයින් විසින් යටත් විජිතයක් ලෙස පවත්වාගෙන ගිය මෙහි ස්පාඤ්ඤ, ඉතාලි ආදී යුරෝපීයයන්ගෙන් පැවතෙන සුළු කොටස කින්ද, රටේ මුල් වැසියන් වූ දකුණු ඇමරිකානු වන් වැඩි කොටසකින් ද සමන්විත ජනගහනයකි. නමුත් හම් සුදු ස්පාඤ්ඤ ජාතික විකදෙනා අතර ධනබලය හා පාලන බලය පැවති අතර, පුළුන්පත්, ජනමාධ්‍යය ආදී සියල්ල ද, වෙළඳ ව්‍යාපාර හා වෙළඳ සමාගම් සියල්ල ද ඔවුන් අත විය. එසේම සුළු පිරිස වූ මොවුන් ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයට ලෙන්ගහුව රටේ ධනය පරිහරණය කළෝය. ඉතා වැඩි පිරිස වූ හම් සුදුනැති දේශීය මුල් වැසියෝ දුක්ඛිතව දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන්නෝ වූහ.

1998 දී පැවති ඡන්දයෙන් මේ සියල්ල වෙනස්වීම ඇරඹිණ. එයට පෙර හමුදා නිලධාරියෙකු වූ හියුගෝ වාචේස් අති බහුතර ඡන්දයකින් වෙනිසියුලාවේ ජනාධිපති වශයෙන්

Hugo Chavez

පත්විය. ඔහුගේ ප්‍රධානම ඡන්ද පොරොන්දුව වූයේ රටේ තෙලේ ආදායම නියම වශයෙන්ම රටේ බහුතර ජනතාවගේ ඉහ සිද්ධිය සඳහා වියදම් කරන බව ය. වාචේස් එම පොරොන්දුව අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරමින් එම තෙලේ සම්පත් රජය යටතට ගෙන එහි ආදායම ජනතාව වෙනුවෙන් වියදම් කරන නට පටන් ගත්තේ ය. එයට පෙර බලයේ සිටි කණ්ඩායම් ද, ඇමරිකාව ද මේවා තදින්ම නොරිස්සුහ. රටේ මාධ්‍යයන් සියල්ල මෙම ධනපතීන්ට අයත්වූ බැවින් වාචේස්ගේ සියළු කටයුතු වලට සතුරුකම් මුල සිටම ඇරඹිණ. ඇමරිකානු සහ ත්‍රිකාණ්‍ය මාධ්‍යයන් ද මේ ප්‍රහාරයන්ට එක්වූහ. අදත් එසේම ය. ඇමරිකානු ජනාධිපති බුෂ් සහ ඩී. ඇයි. ඒ. ඔක්‍රේ සේවාද ද, මේ ධනපති කණ්ඩායම් ද එක්වී කරන ලද කුමන්ත්‍රණයක් මගින් 2002 දී ජනාධිපති මන්දිරය හමුදාවේ කල්ලියක් විසින් වටලා වාචේස් පැහැර ගෙන යන ලදී. වහාම පාර්ලිමේන්තුව සහ සියළු පරිපාලන යන්ත්‍ර තහනම් කොට යුද්ධ නීතිය පැනවිණ.

නමුත් මේ සියළු තර්ජනයන්ට එරෙහිව නැගී සිටි වෙනිසියුලානු ජනතාව සිය ජීවිත පවා නොතකා එකා මෙත් ලක්ෂ ගණනින් විදි බටහ. ධනපතීන්ට කන් අදින මාධ්‍යය සහ ඇමරිකානු ගැනි මධ්‍යම සහ සුළු ධනෝග්වර පන්තිය මොනවා කීවද ඒවා සුළුගේ ගියා වැනිවිය. මේ බලවේගයට තැනිත්තක් සුදු හමුදා කල්ලිය වාචේස් නිදහස් කළේය. ඔහු නැවත ජනතාව අතරට පැමිණ රටේ

පැවති පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය සහ පරිපාලනය නැවත පිහිටුවා ජනතා සේවය ඉදිරියට ගෙනයෑම නැවත ඇරඹී ය. ඒවා දැනුදු නොනවත්වා කරගෙන යයි.

2003 දී ඉහළින් පිළිගනු ලබන ඇමරිකානු සම්කණ කණ්ඩායම් දෙකක් වෙනිසියුලාව ගැන කළ සම්කණ ප්‍රථම අනුව වාචේස් පාලනය යටතේ රටේ ඇතිවූ සමාජීය සහ ආර්ථික වෙනස්වීම් රාශියකි. ඉන් කීපයක් මෙසේ ය.

අඩු ආදායම් ලබන ජනගහනයෙන් 50% කගේ (උද්ධමන බලපෑම් ඉවත් කළ විට) නියම ආදායම 130% කින් වැඩි වී ඇත. පිරිසිදු ජල පහසුකම් 91% කට ලැබෙන අතර, සෞඛ්‍ය පහසුකම් වැඩිවීම ඉමහත්ය. 1998 දී ප්‍රාථමික වෛද්‍ය සේවා වත් සඳහා වෛද්‍යවරුන් මුළු රටටම වූයේ 1628 කි. 2003 වන විට එය 19,571 විය. දස ගුණයකටත් වඩා වැඩිවීමකි.

නිර්ධන පන්තියේ බොහෝදෙනා ඉන්පෙර කිසිදා නොලද පරිදි අධ්‍යාපන සෞඛ්‍ය සාමාජීය පහසුකම් ලබන්නට වූහ. අද වෙනිසියුලාව ලතින් ඇමරිකාවේ ඉතා වේගයෙන් ඉදිරියට යන රටක් වෙයි. හතුරුකම් කළ කණ්ඩායම් වලින් වාචේස් පලිගත්තේ නැත. ගිය වසරේ පැවති ඡන්දයෙන්ද 62% ක් ලබා ඔහු තව ඉදිරිපස් වසරකට ජනපති බලය ලබා ඇත.

මේ දැක්වූයේ තෙලේවල බලය එහි සත්‍ය උරුමකාරයන් වන රටේ මුළු මහත් ජනතාවගේ යහපත සඳහා යෙදවීමේ උදාහරණයකි.

ලංකාවේ අසල්වැසි රටක්වන මැලේසියාව ද මෙසේම බණිස් තෙලේ සම්පත් ඇති රටකි. මහකීර් මොහොමඩ් වැනි නියම දේශප්‍රේමී නායකයින් යටතේ එහි තෙලේ සම්පත් නියම මග යවමින් මැලේසියාව ද අද ලෝකයේ සීඝ්‍රයෙන් ඉදිරියට යමින් සිටී. මේවා අප උදාහරණයට ගත යුතු රටවල් ය.

බණිස් තෙලේ සම්පත් ගවේෂණය කරන්නට සුදානම් වන අප වැනි රටවල් මේ ඉහත සඳහන් කළ දේවලින් උගතයුතු පාඩම් කීපයකි. ඒවා නම්:

* තෙලේ සම්පත යම් තැනකද, එතැනට ලෝක අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ උකහු ඇස් වහා යොමුවේ. ගවේෂණ ආදී කටයුතු සඳහා ඔවුහු ආදරයෙන් ඉදිරිපත් වෙති. උන් එසේ ඉදිරිපත් වන්නේ අපට ඇති ආදරයෙන් නොවේ. උන් කවදාවත් ඒ රටේ යහපතට ඒවා කරන්නේ නැත. ඒ සඳහා ඒ වෙනුවට අප එම තාක්ෂණ දැනුම ඇති අධිරාජ්‍ය විරෝධී මිත්‍ර රටවල් සහාය කරගත යුතු ය. අප රට මුල් අවධියේ කළ වැරදි මග හරිමින් නියම මගට බැස සිටීම සතුටට කරුණකි.

* තෙලේ ධනය ලැබෙන විට විදේශීය හා දේශීය අවස්ථාවාදීන්, තක්කඩියන්, දුෂිතයන් පාලකයින් වටා රොක්වේ. මුත් පැණි හැලියට රොක්වන ඇඹිලයන් වැනිය. ධනය ලැබෙන විට පාලකයින් පවා බොහෝ විට දූෂණයට යොමුවේ. එම බලවේග වලට යට නොවී තෙලේ බලය මනාව හැසිරවීම වැදගත් වෙයි. මකිනි සාද ධනය දූෂණයට නැඹුරුවීමේ මුල බැවිනි.

* එම තෙලේ බලය මුළු මහත් ජාතියේ යහපත සහ අනාගත දියුණුව සඳහා යෙදවිය යුතු ය. තෙලේ බලය, ධනබලයට නොව, ජන බලයට හැරවිය යුතු ය. එසේ කළ විට එම රජය කවරදාවක් බිඳ දැමිය හැකි නොවේ.

♦ වකුල ගුණපාල Ilford Essex UK

<http://www.geocities.com/place.names/index.html>

මිනිසුන් බව මුළු ලොවම දකී. ශ්‍රී ලංකාව නොහොත් සිංහලේ හැරුණු විට රටේ ජනගහනයෙන් සියයට 9 ක් පමණ වූ සුළුතරයකට එහි බහුතර (75%) පුරවැසියන්ට හිමි සියළුම අයිතීන් හා වරප්‍රසාද කෙරෙහි වචනයේ පරිසමාපන අර්ථයෙන්ම 'සමතැන්' පිරිනමා ඇති (බසට පමණක් නොවේ) වෙනත් කවර නම් දැයක් හෝ රටක් ලොව වේද? නැත්තේ ම ය!

අප ආදරණීය ලක්මව දිනේවා!
♦ ආනන්ද විජේසිංහ Lethbridge - Canada

යාපනයේ කදුරුගොඩ නම් ග්‍රාමයේ අදත් දක්නා බෞද්ධ ස්තූප 60 ක් ඇත. කදුරුගොඩ දෙමළෙන් කන්තරෝඩ යනුවෙන් අද හැඳින්වේ.